

سنتر غشای زئولیتی ZSM-5 با استفاده از روش‌های دانه‌گذاری متفاوت و مقایسه این غشاها در جداسازی ایزومرهای زایلن

مصطفی وفایی*⁺، محمدعلی موسویان

تهران، دانشگاه تهران، پردیس دانشکده‌های فنی، دانشکده مهندسی شیمی

اکبر ملک‌پور، سید جواد احمدی

تهران، سازمان انرژی اتمی ایران، آزمایشگاه جابریں حیان

چکیده: در فرایند سنتز غشای زئولیتی یکی از مهمترین مراحل، بدردار کردن پایه به منظور نشان دادن لایه زئولیتی روی آن است که به طور معمول به وسیله سه روش مالشی، غوطه وری و الکتروفورز انجام می‌پذیرد. در این پژوهش برای بررسی و مقایسه این روش‌ها، پایه‌های آلفا آلومینا با دو روش مالشی و غوطه وری در سوسپانسیون دانه‌نشانی شده و سپس با استفاده از روش هیدروترمال و در دمای ۱۸۰ درجه سانتی‌گراد به منظور تهیه غشای زئولیتی تحت عملیات حرارتی قرار گرفتند و سرانجام تأثیر این سه روش بر روی عملکرد غشا با استفاده از تراوش تبخیری ایزومرهای زایلن بررسی شد. به این دلیل از ایزومرهای زایلن برای ارزیابی عملکردی غشاهای سنتزی استفاده شد که اندازه منافذ غشای زئولیتی ZSM-5 (با قطری در حدود ۰/۵۴ nm) با قطرهای سنتیکی مولکول‌های زایلن که برای پارازایلن برابر ۰/۵۸ nm و برای متازایلن و اورتوزایلن برابر با ۰/۶۸ nm است یکسان و مشابه می‌باشد. پارازایلن به علت اندازه مولکولی کوچکتر نسبت به دو ایزومر دیگر و در حد اندازه منافذ غشای می‌تواند به راحتی در منافذ زئولیت جذب سطحی شده و نفوذ نماید و این خود می‌تواند مقیاس مناسبی برای ارزیابی سنتز انجام گرفته محسوب شود. بنا بر نتیجه‌های به دست آمده، غشائی که از روش غوطه‌وری برای دانه‌گذاری پایه آن استفاده شد با داشتن ضریب جداسازی ۲/۶۶ بهترین عملکرد را نسبت به دو غشای دیگر از خود نشان داد.

واژه‌های کلیدی: دانه‌نشانی، غشای زئولیتی ZSM-5، جداسازی ایزومرهای زایلن.

KEY WORDS: Sealing, ZSM-5 zeolite membrane, Separation of xylene isomers.

مقدمه

و شیمیایی بالا، پایداری حرارتی زیاد و همچنین انتخاب‌پذیری مناسب نسبت به غشاهای پلیمری هستند که سبب شده تا از این نوع غشاها در فرایندهای مهمی مانند جداسازی در دماهای بالا

غشاهای زئولیتی برخلاف غشای غربال مولکولی سیلیکا از یک ساختار بلوری منظم با منافذ یکسان و یک شکل تشکیل یافته‌اند. افزون بر این، غشاهای زئولیتی دارای مزایای هم‌چون مقاومت مکانیکی

+E-mail: mostafa.vafa@gmail.com

*عهده دار مکاتبات

جریان عبوری از ترک‌ها را کاهش دهد و همچنین بستن انتخابی ترک‌ها، از مهم‌ترین این روش‌هاست. این درحالی است که به دلیل کاهش سطح مؤثر غشاء، میزان عبور کاهش خواهد یافت. مشخص است که در صورت داشتن غشایی عاری از ترک، دیگر نیازی به فرایند اصلاح غشا نخواهد بود [۱۰].

در سال‌های اخیر پژوهشگران زیادی درمورد جداسازی ایزومرهای زایلین با استفاده از غشاء گزارش‌هایی ارائه داده‌اند که نتیجه‌های آنها با یکدیگر مطابقت ندارد. ساکای و همکارانش تراوش تبخیری پارازایلین و متازایلین را در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد بررسی کرده و ضریب جداسازی برابر یک را برای آزمایش‌های خود به دست آوردند. (ضریب جداسازی یک بدین معنی است که پارازایلین و متازایلین با میزان عبور یکسانی از غشاء عبور کرده و در نتیجه هیچ‌گونه جداسازی انجام نگرفته است) [۲]. واکنر تراوش تبخیری هم مولار دوجزئی پارازایلین - اورتوزایلین و پارازایلین - متازایلین را در گستره دمایی ۷۵ - ۲۶ درجه سانتی‌گراد بررسی کرد. او جداسازی خاصی را مشاهده نکرد و دلیل این امر را مربوط به انبساط گرمایی نامناسب بین پایه آلومینا و غشاء زئولیتی در طول عمل کلسینه کردن و در نتیجه ایجاد نقص در هنگام حذف قالب عنوان کرد [۳]. نتیجه‌هایی که از آزمایش‌های ون‌هوی و همکارانش به دست آمد بسیار موفقیت‌آمیز بود چراکه او توانست به ضریب جداسازی پارا / اورتوزایلین برابر ۲۴ تراوش تبخیری ایزومرهای زایلین در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد دست پیدا کند. این درحالی بود که تا آن زمان کسی نتوانسته بود که برای آزمایش‌های تراوش تبخیری ایزومرهای زایلین به چنین ضریب جداسازی بالایی نایل شود [۴].

بخش تجربی

تهیه غشا

پس از اطمینان از عدم وجود ترک در پایه‌های آلفا - آلومینا (تخلخل ۴۲ درصد، متوسط اندازه‌ی حفره‌ها ۲۸۰ نانومتر و دارای ابعادی معادل قطر ۲۰ mm و ضخامت ۱٫۲ mm)، ساخت پژوهشگاه مواد و انرژی ایران، ابتدا پایه‌ها با آب مقطر شسته و سپس به مدت یک ساعت در آب جوش قرار داده شد تا از خروج کامل ذره‌ها از منافذ آنها اطمینان حاصل شود. پس از این مرحله، پایه در دمای ۱۱۰ درجه سانتی‌گراد خشک شد.

پس از اینکه پایه‌ها آماده شدند، نوبت به دانه‌نشانی بلورهای زئولیت روی آنها می‌رسد. در این پژوهش، برای دانه‌نشانی

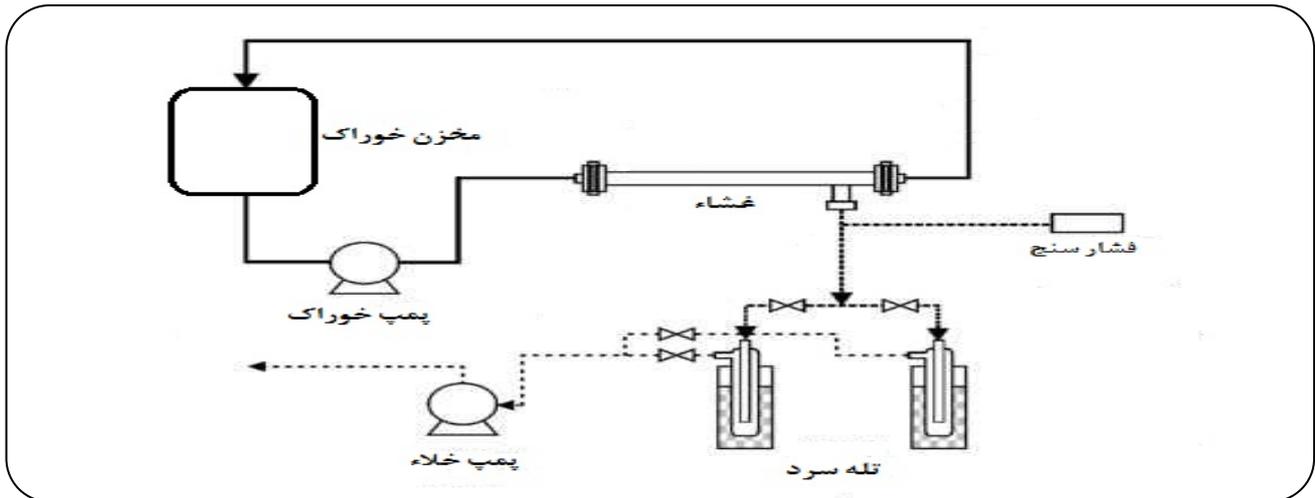
و همچنین به عنوان کاتالیست استفاده شود [۱]. در این بین غشاهای زئولیتی MFI (شامل سیلیکالیست و ZSM-5) به دلیل اندازه منافذشان، گزینه‌ی مناسبی برای جداسازی مولکول‌های آلی بسیار مهم در صنعت هم‌چون ایزومرهای زایلین محسوب می‌شوند. متأسفانه در ایران تاکنون در این مورد، پژوهش مناسبی صورت نگرفته است. به همین دلیل در این کار سعی شده است پژوهش‌های مناسبی در این زمینه که به نسبت دانش نوپای محسوب می‌شود انجام بگیرد. سنتز غشاهای زئولیتی به ویژه غشاهای زئولیتی MFI در چند سال اخیر رشد چشم‌گیری داشته است که عمده‌ی این موردها شامل تبلور یک لایه‌ی پیوسته زئولیت از داخل محلول دارای SiO_2 ، Al_2O_3 ، Na_2O و به‌طور معمول قالب آلی، روی پایه متخلخل تحت با یک واکنش هیدروترمال بوده است [۵].

به‌طور کلی غشاها باید افزون بر داشتن میزان عبور بالا دارای انتخاب‌پذیری مناسبی نیز باشند که این ویژگی‌ها مستلزم این است که فیلم زئولیتی سنتز شده بر روی غشا در حد امکان نازک و بدون هرگونه ترک ساختاری باشد. این لایه زئولیتی برای اینکه از استحکام مکانیکی مناسبی نیز برخوردار باشد نیازمند پایه‌ای با کمترین مقاومت در برابر انتقال جرم است تا غشا روی آن نشانه شود. برای داشتن غشایی با ویژگی‌های ذکر شده، تلاش‌های فراوانی صورت گرفته و روش‌های متفاوتی ابداع شده است که روش تبلور دانه‌های زئولیتی در شرایط هیدروترمال، متداول‌ترین این روش‌ها محسوب می‌شود.

شایان گفتن است که در صورت به‌کارگیری روش هیدروترمال، به ناچار برای بستن تمام ترک‌های موجود باید حداقل چندین بار این عمل روی غشا انجام شود که در نتیجه باعث افزایش ضخامت لایه زئولیتی و کاهش چشم‌گیر میزان عبور خواهد شد. برای حل این مسأله می‌توان دمای سنتز را به تدریج افزایش داد تا بتوان با یک بار انجام فرایند تبلور، لایه‌های زئولیتی بیشتری را روی پایه نشانند [۹].

گرد و غبار و همچنین بلورهای احتمالی موجود در محلول سنتز اولیه می‌توانند تأثیری منفی در رشد لایه زئولیتی از خود بر جای بگذارند. بنابراین، با کاهش این عامل‌ها، به ویژه در طول عملیات دانه‌گذاری می‌توان به داشتن غشایی هرچه بهتر و نازک‌تر کمک کرد [۶].

ترک‌ها و نقص‌هایی که ممکن است بعد از عملیات سنتز، هم‌چنان در غشاء وجود داشته باشد، باید به وسیله‌ی اصلاحات بعدی که روی غشاء اعمال می‌شود پوشانده شود. به‌کارگیری پوششی که

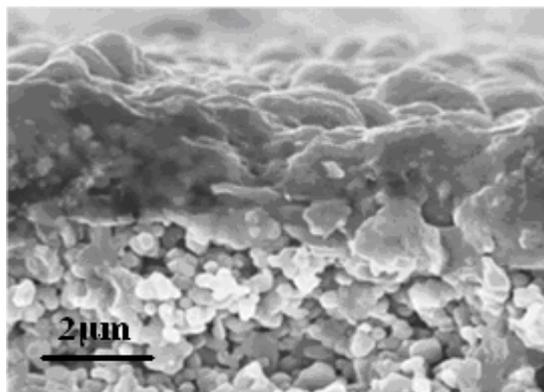
شکل ۱- نمایی از تجهیزات برای فرایند تراوش تبخیری.

پایه‌ها، از روش مالشی یکبار با پورد ZSM-5 کلسینه نشده (غشای ۱) و یکبار با پودر ZSM-5 کلسینه شده (غشای ۲) و همچنین روش دوغابی (غشای ۳) استفاده شد. در روش مالشی، ابتدا پودر بسیار نرمی از زئولیت ZSM-5 (کلسینه شده و کلسینه نشده) تهیه شد، سپس این پودر به منظور ایجاد نقاط فعال در پایه به آرامی روی آن مالیده شد. این درحالی است که در روش دوغابی، ابتدا دوغابی از پودر زئولیت کلسینه شده در آب با غلظت مشخص ساخته شده و سپس درون ظرف‌های پلی اتیلنی ریخته می‌شود و به مدت یک روز در دمای اتاق قرار داده می‌شوند تا ذره‌ها درشت‌تر آنها ته‌نشین شده و تعلیقی از ذره‌های ریز زئولیت در آب، در قسمت بالایی ظرف ایجاد شود. به منظور دانه‌نشانی، پایه‌ها به صورت عمودی در قسمت بالایی ظرف فرو برده شده و پس از چند ثانیه با سرعت بسیار کم به‌منظور جلوگیری از کنده‌شدن دانه‌ها از سطح، از آن بیرون آورده می‌شوند، در ادامه پایه‌ها به مدت یک روز در آون در دمای ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد خشک می‌شوند [۱۱]. در ادامه، ابتدا پایه دانه‌نشانی شده به صورت عمودی درون ظرف تفلونی قرار داده شدند و سپس ژل سنتز نهایی با درصد مولی $H_2O: 74/8; Al_2O_3: 0/95; Na_2O: 3/25; SiO_2: 19/5; TPAOH: 1/5$ با احتیاط و به آرامی داخل ظرف ریخته شد. درب ظرف محکم بسته شد و درون اتوکلاو آب‌بندی شده جای گرفته و اتوکلاو برای انجام عمل تبلور به مدت ۳۵ ساعت در دمای ۱۸۰ درجه سانتی‌گراد درون آون قرار داده شد. پس از اتمام عمل تبلور، اتوکلاو از داخل آون خارج شده و ظرف تفلونی حاوی غشا به سرعت سرد شد.

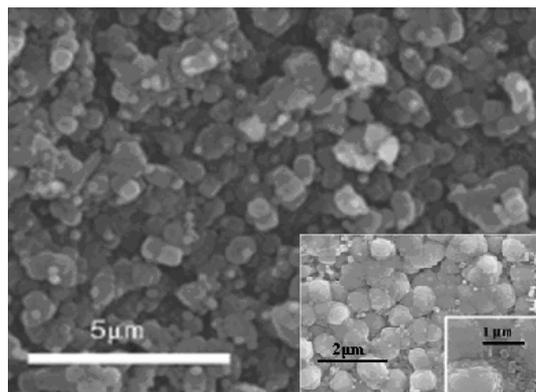
انجام فرایند تراوش تبخیری

شکل ۱ نمایی از تجهیزات را به منظور انجام فرایند تراوش تبخیری نشان می‌دهد. همان‌طور که دیده می‌شود این تجهیزات شامل مخزن خوراک، پمپ خوراک، مدول غشایی، جریان سنج، دستگاه سرماساز و پمپ خلاء است که به وسیله‌ی لوله‌های پلی آمیدی قادر به تحمل دما تا ۱۲۰ درجه سانتی‌گراد، به همدیگر متصل هستند.

روش انجام آزمایش نیز بدین‌صورت بود که ابتدا غشا ZSM-5 سنتز شده، در داخل مدول غشایی قرار داده شد و با استفاده از رینگ‌های دیسکی شکل آب‌بندی شد. سپس محلول موجود در مخزن خوراک به مدت حدود یک ساعت به وسیله‌ی پمپ، در شرایط عملیاتی دما و شدت جریان ثابت برای رسیدن به حالت یکنواخت، درون سامانه به گردش درآمد. پس از گذشت این مدت،

(ب)

(الف)

شکل ۲- تصویر SEM غشای تهیه شده در این تحقیق (الف) تصویر از بالا، (ب) نمای کناری

عملکردی قرار گیرند تا افزون بر اطمینان از تشکیل لایه زئولیتی ZSM-5 و همچنین عدم وجود ترک روی پایه، ریز ساختار و مورفولوژی لایه زئولیتی نیز مشخص شود. شکل ۲ نشان‌دهنده تصویر SEM گرفته شده از غشایی است که در پایان آزمایش‌ها دارای بهترین عملکرد نسبت به دو غشای دیگر بود (غشاء ۳).

در این پژوهش همان‌طور که در شکل ۳ نیز دیده می‌شود با انجام پراش سنجی پرتو X روی هر سه غشاء و مقایسه آن با نمونه استاندارد از سنتز لایه متبلور شده زئولیت ZSM-5 روی پایه اطمینان حاصل شد.

بررسی اثر زمان بر شار عبوری

برای بررسی اثر زمان از آزمایش‌های تراوش تبخیری نفوذهای تک‌جزئی پارازیلین، متا زایلین و اورتوزایلین با زمان‌های متفاوت کمک گرفته شد و آزمایش‌ها در زمان‌های ۱، ۲، ۳/۵ و ۴/۵ ساعت انجام گرفت. با توجه به شکل ۴ و بنابر نتیجه‌های به دست آمده می‌توان چنین نتیجه گرفت که با گذشت زمان میزان شار عبوری به دلیل بسته شدن احتمالی بعضی منافذ به وسیله مولکول‌های عبور یافته از غشاء کاهش یافته است.

بررسی اثر نوع خوراک بر شار عبوری

با توجه به شکل ۴ افزون بر بررسی اثر زمان بر شار عبوری می‌توان به بررسی میزان شار عبوری از ایزومرهای زایلین در آزمایش‌های تک‌جزئی پرداخت. شکل ۵ نیز گویای میزان شار عبوری مخلوط سه جزئی ایزومرهای زایلین است که می‌توان با توجه به این شکل، اثر نوع خوراک بر روی شار عبوری را نیز

ارلن خلاء در سامانه‌ی سرماساز قرار داده شد و اتصالات مربوط به آنها به وسیله‌ی لوله‌های پلاستیکی برقرار شد. در ادامه پمپ خلاء به کار افتاده و در مدت زمان و دمای معین، کمترین خلاء مورد نیاز را که در حدود ۱/۵ میلی بار است تأمین کرد. پس از این مدت پمپ خلاء خاموش شده و مقدار ماده‌ی تراوش شده در ارلن به منظور به‌دست آوردن میزان عبور به دقت توزین و غلظت مواد موجود در آنها با دستگاه کروماتوگرافی گاز (GC) تعیین شد [۱].

میزان عبوری از غشاء با استفاده از معادله (۱) محاسبه می‌شود.

$$\text{شار عبوری} = \frac{\text{مقدار ماده‌ی تراوش شده (kg)}}{(\text{m}^2) \times \text{سطح غشا (h) زمان}} \quad (1)$$

به‌منظور به‌دست آوردن ضریب جداسازی غشا در نفوذهای دوگانه و سه گانه (ضریب جداسازی واقعی) از معادله (۲) استفاده می‌شود

$$\alpha = \left(\frac{y_i/y_j}{x_i/x_j} \right) \quad (2)$$

که در آن y درصد وزنی ماده مورد نظر در فرآورده‌ی عبوری از غشا و x درصد وزنی ماده مورد نظر در خوراک است. درحالی که در نفوذهای تک‌جزئی، ضریب جداسازی ایده آل غشاء از نسبت میزان عبور ایزومرهای خالص به دست خواهد آمد [۱۳].

نتیجه‌ها و بحث

ارزیابی غشا زئولیتی ساخته شده

کلیه غشاهای زئولیتی ساخته شده می‌بایست در ابتدا به‌وسیله روش‌های همچون XRD و SEM مورد ارزیابی ساختاری و

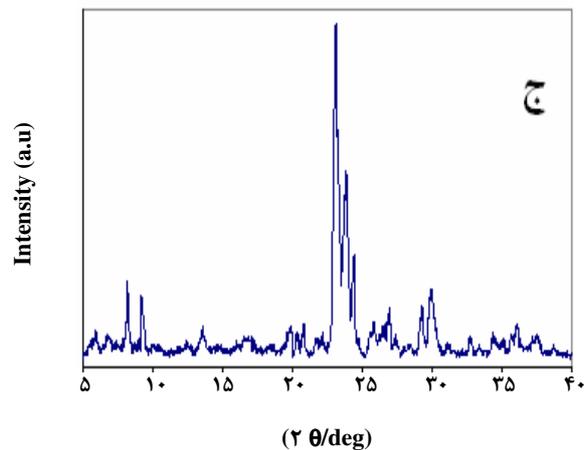
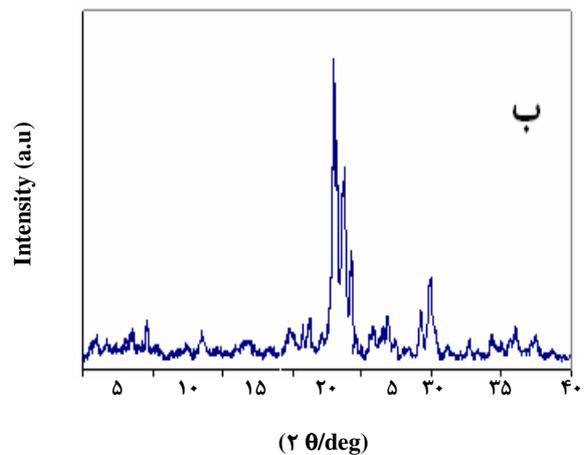
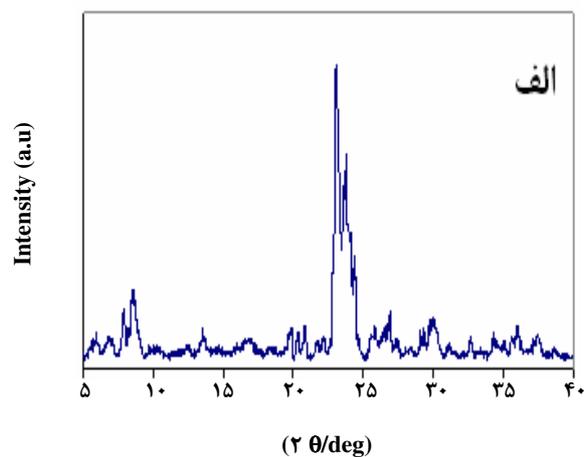
درمورد مخلوط ایزومرها تحلیل نمود. همان طور که دیده می‌شود برای هر سه غشاء میزان عبور پارازایلین نسبت به دو ایزومر دیگر به مراتب بیشتر بوده و این بدان معنی است که پارازایلین به دلیل داشتن قطر سنتیکی کوچکتر از دو ایزومر دیگر و در حد منافذ غشاء توانسته بیشتر از دو ایزومر دیگر از منافذ عبور کرده و در نتیجه میزان عبور بیشتری از خود نشان دهد.

افزون بر این، میزان شار عبوری پارازایلین دو غشای ۱ و ۲ با وجود اینکه از روش مشابهی برای ساخت آنها استفاده شده متفاوت است. دلیل این امر نیز می‌تواند تشکیل حفره‌های بین مولکولی بیشتر درمورد غشای ۱ به علت استفاده از پودر زئولیت ZSM-5 کلسینه شده باشد. البته باید توجه داشت که تأثیر استفاده از پودر زئولیت کلسینه شده در افزایش شار عبوری در حد تأثیری که استفاده از روش دوغابی در سنتز غشاء می‌تواند بر روی افزایش شار عبوری بگذارد نیست. در روش دوغابی به دلیل اینکه در ابتدا و در هنگام دانه‌گذاری، بذره‌های اولیه به صورت کاملاً یکنواختی روی پایه شکل گرفته‌اند در نتیجه در زمان سنتز غشاء نیز بلورهای ZSM-5 به صورت یکنواخت‌تری روی این بذرها نشانده شده و حفره‌های بین مولکولی منظم‌تری تشکیل خواهد یافت.

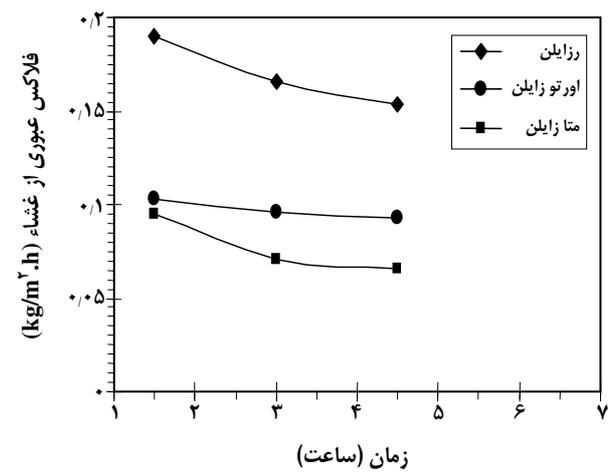
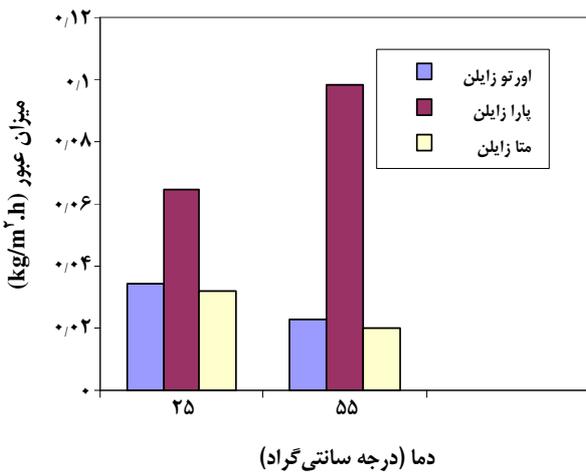
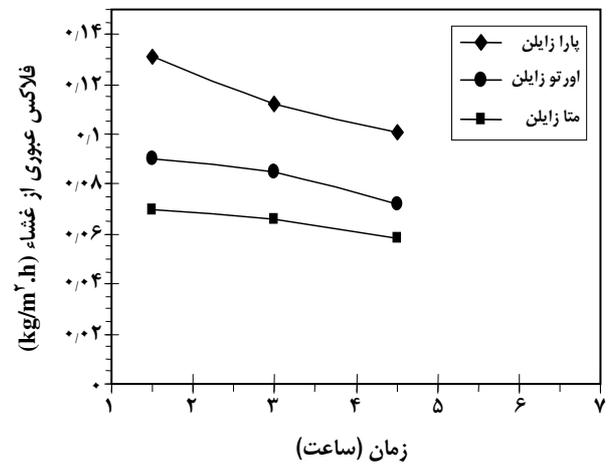
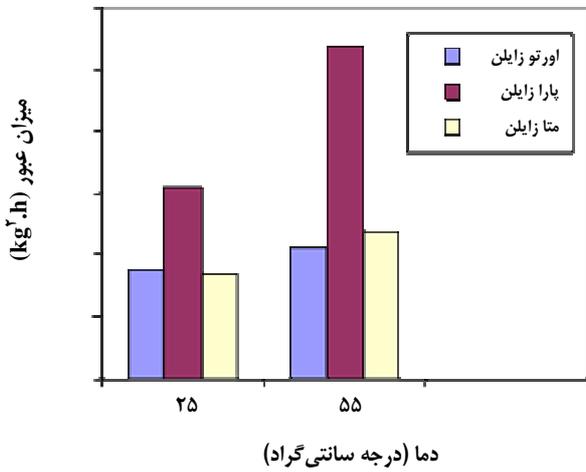
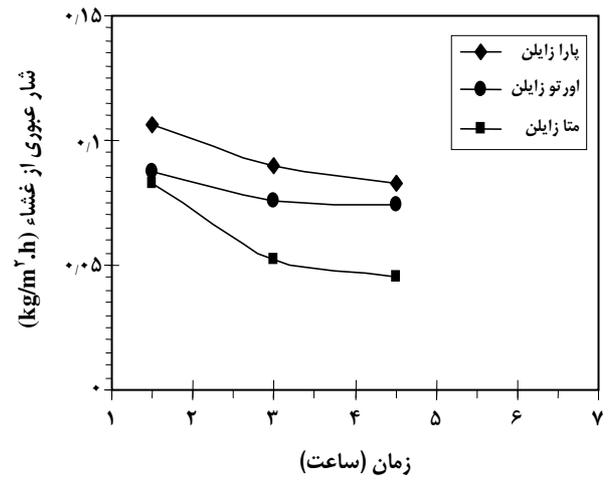
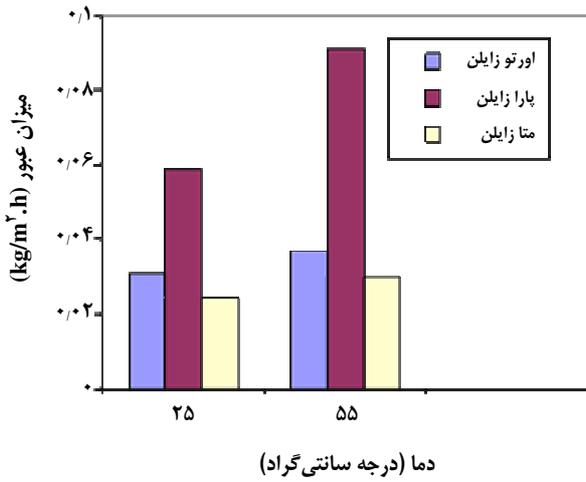
با توجه به موردهای گفته شده می‌توان چنین نتیجه گرفت که غشاهای ZSM-5 سنتز شده به ویژه غشایی که از روش دوغابی برای دانه‌گذاری آن استفاده شد به دلیل داشتن اندازه منافذ مناسب‌تر توانستند پارازایلین را به طور نسبی از دو ایزومر دیگر زایلین جدا نمایند. شایان گفتن است که هدف از استفاده از روش‌های متفاوت برای سنتز غشاء در این پژوهش جداسازی بهتر و بیشتر پارازایلین نسبت به دو ایزومر دیگر زایلین به علت داشتن قطر سنتیکی کمتر و همچنین کاربرد بیشتر در صنعت است.

بررسی اثر دما بر شار عبوری

اثر دما ابتدا با انجام آزمایش‌های تراوش تبخیری مخلوط‌های تک جزئی و سپس سه جزئی پارا / اورتو / متازایلین در دو دمای گوناگون ۲۵ و ۵۵ درجه سانتی‌گراد روی هر سه غشاء مورد بررسی قرار گرفت. جدول ۱ و شکل ۵ بیانگر نتیجه‌های به دست آمده از آزمایش ذکر شده است. با توجه به این نتیجه‌ها مشخص می‌شود که برای هر سه غشاء با افزایش دما میزان عبوری غشاء افزایش پیدا کرده است. هرچند که در بین ایزومرها، پارازایلین به دلیل داشتن ویژگی‌های جذب و نفوذ بهتر توانسته است با افزایش دما به مقدار بیشتری از غشاء عبور کند، درحالی که درمورد دو ایزومر دیگر افزایش محسوسی دیده نمی‌شود.

شکل ۳- پراش سنجی پرتو X روی پودر زئولیت ZSM-5 (الف) غشای ۱، (ب) غشای ۲، (ج) غشای ۳.

شکل ۵ - بررسی اثر دما روی میزان عبوری غشا در نفوذهای سه جزئی (الف) غشای ۱، (ب) غشای ۲، (ج) غشای ۳.

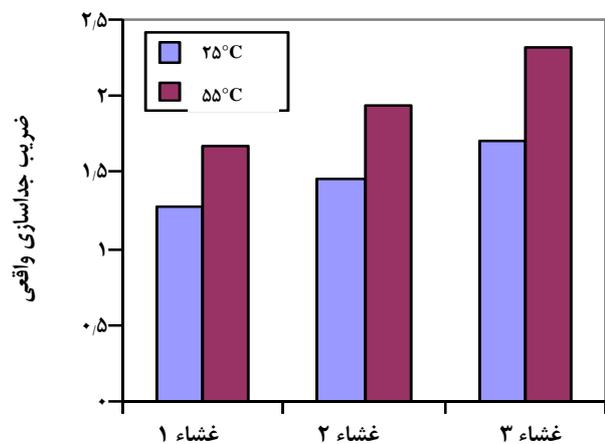
شکل ۴ - نمودار تغییر شار عبور ایزومرهای زایلن برحسب زمان (الف) غشای ۱، (ب) غشای ۲، (ج) غشای ۳.

جدول ۱- بررسی اثر دما بر روی ضریب‌های جداسازی ایده‌آل و میزان شار عبوری غشاء در نفوذهای تک جزیی.

ضریب جداسازی ایده‌آل		میزان عبور (kg ^۲ .h)			دما (°C)	نوع غشا
پارا / متا زایلین	پارا / اورتو زایلین	متا زایلین	اورتو زایلین	پارا زایلین		
۱,۲۷۱	۱,۲۱۳	۰,۰۸۳۶	۰,۰۸۷۶	۰,۱۰۶۳	۲۵	غشاء ۱
۱,۹۲	۲,۰۷	۰,۱۰۲۶	۰,۰۹۵۳	۰,۱۹۷۳	۵۵	
۱,۸۷۵	۱,۴۴۹	۰,۰۶۹۹۷	۰,۰۹۰۵	۰,۱۳۱۲	۲۵	غشاء ۲
۲,۵۵	۲,۸۲۴	۰,۱۱۵۶	۰,۱۰۴۶	۰,۲۹۵۴	۵۵	
۱,۹۰۶	۱,۸۴۷	۰,۰۹۹۵	۰,۱۰۲۷	۰,۱۸۹۷	۲۵	غشاء ۳
۳,۲	۳,۱	۰,۱۱۲۳	۰,۱۱۵۶	۰,۳۵۹۵	۵۵	

نتیجه‌گیری

از نتیجه‌های آزمایش‌های این پژوهش چنین دریافت شد که نوع دانه‌گذاری غشاءها می‌تواند نقش به‌سزایی در ساختار و عملکرد غشای سنتز شده ایفا کند همانطور که ملاحظه شد در جداسازی ایزومرهای زایلین، غشایی که از روش دوغابی برای دانه‌گذاری آن استفاده شد با داشتن ضریب جداسازی ۲,۶۶ در دمای ۵۵ درجه سانتی‌گراد در مقایسه با دو غشایی که از روش مالشی برای بذر کردن آنها استفاده شد (با ضرایب جداسازی ۱,۹۵ و ۲,۴۶ به ترتیب برای غشاء ۱ و غشاء ۲ در دمای ۵۵ درجه سانتی‌گراد) بهترین عملکرد را داشته است. افزون بر این همان‌طور که از ضریب‌های جداسازی و میزان‌های عبوری این دو غشاء دیده شد کلسینه نمودن پودر زئولیت ZSM-5 در روش مالشی در بهبود ویژگی‌های غشاء مؤثر بوده است. هرچند که عملکرد سه غشای تهیه شده در جداسازی ایزومرهای زایلین به ترتیب با همدیگر متفاوت هستند ولی با این وجود هر سه آنها توانستند به طور انتخاب‌پذیری پارازایلین را از مخلوط ایزومرهای زایلین جدا کنند و این بدان معنی است که در جداسازی ایزومرهای زایلین، غشای ZSM-5 به دلیل اندازه منافذ مناسب می‌تواند گزینه مناسبی جهت این امر باشد. دما در این جداسازی مؤثرترین پارامتر روی نتیجه‌های به دست آمده بود چرا که با افزایش دما افزون بر افزایش میزان عبور پارازایلین ضریب جداسازی نیز افزایش یافت. این درحالی است که میزان عبور متازایلین و اورتوزایلین با افزایش دما تغییرات چندانی نکرد و به تقریب ثابت ماند. در نتیجه هرچقدر که بتوان دما را بالاتر برد میزان عبور و همچنین ضریب جداسازی بیشتر بهبود می‌یابد.

شکل ۶- بررسی اثر دما بر روی ضریب‌های جداسازی غشا در نفوذهای دو جزئی پارا / اورتوزایلین.

بررسی اثر دما بر روی ضریب جداسازی

جذب سطحی، نفوذ از حفره‌های بین مولکولی غشاء و سرانجام دفع مواد نفوذ شده، مکانیسم عبور از غشاء را می‌تواند نقش کنترل کننده انتقال جرم را در عبور مواد از غشاء بازی کند. انتقال جرم ایزومرهای زایلین به وسیله غشاء به دلیل داشتن گرمای جذب به نسبت یکسانی برای هر سه ایزومر به‌طور عمده به وسیله مرحله نفوذ کنترل می‌شود و هرکدام از ایزومرها بسته به ویژگی‌های نفوذ و همچنین اندازه مولکولی شان می‌توانند به مقدارهای متفاوتی از غشای عبور کنند. همان‌طور که از شکل ۶ دیده می‌شود با افزایش دما پارازایلین به دلیل داشتن قطر سنتیکی کمتر و همچنین ویژگی‌های نفوذی بهتر توانسته است میزان عبور بیشتری نسبت به دو ایزومر دیگر از خود نشان داده و به همین دلیل ضریب جداسازی آن افزایش پیدا کرده است.

تاریخ دریافت: ۱۳۸۵/۹/۳ ؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۹/۱۸

مراجع

- [۱] مصطفی وفایی، محمدعلی موسویان، اکبر ملک‌پور، سید جواد احمدی، تراوش تبخیری مایعات توسط غشاهای زئولیتی، *مجله علمی ترویجی مهندسی شیمی ایران*، شماره ۲۴، (۱۳۸۴).
- [2] Salkai H., Tomita T., Takahashi T., P-Xylene Separation with MFI-Type Zeolite Membrane, *Separation and Purification Technology*, **25**, p. 297 (2001).
- [3] Wegner K., Dong J., Lin Y., Polycrystalline MFI Zeolite Membranes: Xylene Pervaporation and Its Implication on Membranes Microstructure, *Journal of Membrane Science*, **158**, p. 17 (1999).
- [4] Senhui Y., Lin Y.S., Yang W., Molecular Sieving MFI-Type Zeolite Membranes for Pervaporation Separation of Xylene Isomers, *Journal of American Chemical Society*, **126**, p. 4776 (2004).
- [5] Den Exter M.J., Jansen J.C., Van De Graaf J.M., Recent Advances and New Horizons in Zeolite Science and Technology, *Studies in Surface Science and Catalysis*, **102**, p. 413 (Elsevier, Amsterdam) (1996).
- [6] Hedlund J., Sterte J., Anthonis M., Bons A.J., Carstensen B., Corcoran N., Cox D., Deckman H., De Gijnsr W., Lai F., McHenry J., Mortier W., Reinoso J., Peters J., High-Flux MFI Membranes, *Micropros and Mesoporous Material*, **52**, p. 179 (2002).
- [7] Hedlund J., Jareman F., Bonsb A., Anthonis M., A Masking Technique for High Qualith MFI Membranes, *Journal of Membrane Science*, **222** p. 163 (2003).
- [8] Yan Y., Davis M.E., Gavalas G.R., Preparation of Zeolite ZSM-5 Membranes by In-Situ Crystallization Porous α -Alumina, *Ind. Eng. Chem. Res.*, **34**, p. 1652 (1995).
- [9] Geus E.R., Exter M.J., and Bekkum H., Synthesis and Characterization of Zeolite (MFI) Membranes of Porous Ceramic Supports, *Journal of Chemical Society*, **88**, p. 3101 (1992).
- [10] Bowen C.T., Noble R.D., Falconer J.L., Fundamentals and Application of Pervaporation through Zeolite Membranes, *Journal of Membrane Science*, **245**, p. 1 (2004).
- [11] Dinçer E., Çulfaz a., Kalipçılar H., Effect of Seeding on the Properties of MFI Type Zeolite Membranes, *Desalination*, **200**, p. 66 (2006).
- [۱۲] مصطفی وفایی، محمدعلی موسویان، اکبر ملک‌پور، سید جواد احمدی، تراوش ایزومرهای زایلین توسط غشاء زئولیتی MFI، *کنگره مهندسی شیمی ایران*، دانشگاه تربیت مدرس، (۱۳۸۵).
- [13] Gump C.J., Tuan V.A., Noble R.D., Falconer J.L., Aromatic Permeation through Crystalline Molecular Sieve Membranes, *Industrial Engineering Chemical Research*, **40**, p. 565 (2001).